

פרק יד: אשה החכמה מתקוע! / החזרת אבשלום

דוד	נתן הנביא	משל כבשת הרש	א'. <u>שמ"ב יב</u>
דוד	האשה התקועית / יואב	משל רוצח אחיו	ב'. <u>שמ"ב יד:ה-ז</u>
אחאב	הנביא	משל שומר השבוי	ג'. <u>מל"א כ:לח-מב</u>

ש"מ"ב י"ד	בראשית ד'
(ו) ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו:	(ח) ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו:
(ז) ... וכבו את גחלתי אשר נשאתה לבלתי שים לאישי שם ושארית על פני האדמה:	(יג) ויאמר קין אל יקוק גדול עוני מנשא: (יד) הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני:
(יא) ותאמר יזכר נא המלך את יקוק אלהיך מהרבת גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יקוק אם יפל משערת בנד ארצה:	(טו) ויאמר לו יקוק לכן פל הרג קין שבעתים יקם וישם יקוק לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו:

רש"י	רלב"ג
(ח) לכי לבייתך ואני אצוה עליך	הבטחה מעורפלת ובלתי ברור
(ט) ... עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וקסאו זקי	<ul style="list-style-type: none"> • רש"י – כינוי למלך כאילו על המלך יהיה עוון רציחת הבן • רלב"ג – עליה עוון רציחת הבן ע"י בני המשפחה. העוון = אי-הריגת הרוצח!
(י) ויאמר המלך - המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסוף עוד לגעת בך:	אפ"ל – מעין דברי רבקה – "עלי קללתך בני" ברור שזה לא מה שציפתה – הלא איך היא תוכל להגיע אל המלך!!
(יא) ותאמר יזכר נא המלך את יקוק אלהיך מהרבת גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יקוק אם יפל משערת בנד ארצה:	סוף סוף – חנינה בלשון שבועה!

רש"י

... כנוי הוא לכבודו כלומר אתה מדחה אותי ... ואתה לא תצוה עלי ובני יהרג על מי העון הזה:

רלב"ג

ר"ל עון רציחת בנה אם ירצוהו בני המשפחה והנה אמרה דרך מוסר להראות שהמלך אשר כזה לא יקח עצה שלא להצילו: